

Arrest

nr. 104 858 van 11 juni 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN REGEMORTER loco advocaat V. LURQUIN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op 28 augustus 2012 een asielaanvraag in. Op 25 januari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:
"A. *Feitenrelaas*

U verklaarde geboren te zijn op 7 maart 1969 te Mbanza Congo en de Angolese nationaliteit te bezitten. Uw etnische origine is Bakongo.

Sinds 1992 bent u lid van de muziekgroep 'Banda Fanfarra Amor', eerst als muzikant en sinds 2002 als 'administrador'. Deze groep verzorgde culturele activiteiten, exclusief voor de politieke partij MPLA, de regeringspartij. Op 15 augustus 2012 had de adjunct 'administrador' van de Banda Fanfarra Amor, L. N. A., contact met E. M., de vicevoorzitter van de politieke oppositiepartij UNITA. E. M. stelde voor dat de Banda Fanfarra Amor voortaan voor UNITA zou spelen en dat hij voor betere voorwaarden zou zorgen. Lola informeerde u over dit voorstel en u – én alle bandleden – aanvaardden het voorstel van E. M.. Het eerste optreden voor UNITA vond plaats op 21 augustus 2012 te Calulu. Op 22 augustus 2012 om vier uur 's nachts, ontving u een bericht dat L. N. A. gedood werd. Daarop belde u D. M. d. L., de secretaris van de band. Niet hij, maar zijn broer nam de telefoon op en wist u te vertellen dat hij meegenomen werd. U vluchtte weg naar uw oom A. Th., een 'superintendant' bij de Angolese politie. Uw oom kwam thuis en zei dat hij vernomen had dat de veiligheidsdienst van MPLA naar u op zoek was. Hij vertelde eveneens dat L. N. A. en D. M. d. L. gedood werden en u het huis niet mocht verlaten, omdat uw leven in gevaar was. Sinds 22 augustus 2012 zijn ook alle andere bandleden verdwenen. U bleef ondergedoken bij uw oom A. Th., tot hij u op 26 augustus 2012 meenam naar de luchthaven van Luanda. Daar ontmoette u G., een mensensmokkelaar die u tot België begeleidde. De dag nadien kwamen jullie in België toe waar u op 28 augustus 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Angolese overheid die u zoekt omdat de Banda Fanfarra Amor, de band waarvan u administrador was, optrad voor een manifestatie van UNITA op 21 augustus 2012, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij de asielinstanties een valse Angolese identiteitskaart neerlegde.

U legde in het kader van uw asielaanvraag een Angolese identiteitskaart (N° 002138949ZE031) neer. U verklaarde dat u zelf naar het register van de burgerlijke stand ging, waar een identificatie plaatsvond en waar deze identiteitskaart aan u uitgereikt werd (gehoor CGVS, p.13). Uit het administratief rapport van de Federale Politie – Algemene Directie van de Gerechtelijke Politie DJF – ECOFIN – Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden Documenten (dd.19/12/2012), blijkt dat de door u neergelegde Angolese identiteitskaart (N° 002138949ZE031) niet overeenstemt met de documentatie die bovenvermelde dienst bezit. Bij controle werd immers vastgesteld dat het een namaking door middel van een kleuren ink-jet betreft. Verder ontbreken de UV-beveiliging en de microtekst (zie administratief dossier). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen betreffende zijn identiteit. In elk geval kan deze identiteitskaart geen enkele bewijswaarde voor uw beweerde identiteit worden toegeschreven.

Verder dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat 'agenten van MPLA' op 22 augustus 2012 twee bandleden van de Banda Fanfarra Amor doodden en u sinds die dag ook willen doden omdat jullie op 21 augustus 2012 een optreden gaven voor de politieke partij UNITA, noch dat de hele band sinds 22 augustus 2012 vermist is omwille van eerdergenoemde reden.

U gaf aan dat MPLA jullie als verraders beschouwt en ze jullie niet openlijk kunnen doden en daarom de geheime diensten zonden (gehoor CGVS, p.18). U gaf aan dat uw oom A. Th. – die bij de politie werkt – vertelde dat leden van de geheime dienst van MPLA aanwezig waren op het optreden dat jullie gaven voor UNITA op 21 augustus 2012 en dat deze mensen foto's maakten. Toen u gevraagd werd om de namen te geven van de mensen die de foto's maakten, gaf u aan dat uw oom het niet zei. Ondanks het feit dat uw oom A. Th. op de zaak rond de Banda Fanfarra Amor zit, was hij niet in het bezit van bovenstaande foto's (gehoor CGVS, p.17). Verder gaf u aan dat uw oom A. Th. zei dat gewapende mensen het huis van L. waren binnengegaan, ze het huis doorzochten, hem van zijn bed lichtten en hem met een mes doodden. Ook nu kende u de namen van de moordenaars niet, omdat uw oom geen namen zei en u het hem niet vroeg. Verder kende u evenmin de namen van de moordenaars van Daniel (gehoor CGVS, p.17-18). Uit bovenstaande blijkt dat uw kennis betreffende de infiltranten op 21 augustus 2012, de daders van de moorden op 22 augustus 2012 onbestaande is, terwijl men toch zou

verwachten dat u via uw oom, die de zaak bestudeerde, preciezere gegevens zou hebben gekregen/gevraagd over de ware toedracht van de betrokkenen en van de gebeurtenissen.

Toen u verder gevraagd werd of één van de andere bandleden problemen kende naar aanleiding van de overstap naar UNITA, gaf u ontwijkend aan dat iedereen verdween. Toen u specifiek gevraagd werd of ze problemen kenden, gaf u aan dat ze niemand meer oppakten (gehoor CGVS, p.15). Later gaf u aan dat u via uw oom A. Th. vernam dat ze allemaal gezocht werden (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd of u nog trachtte hen te contacteren, gaf u ontwijkend aan dat hun familie ook niet weet waar ze zijn (gehoor CGVS, p.4). Later gaf u aan dat u niets wist van de gevluchte bandleden (gehoor CGVS, p.19). Toen u gevraagd werd of verdachten aangehouden werden voor de moord op twee mensen van de directie van de Banda Fanfarra Amor, gaf u aan dat u dacht van niet (gehoor CGVS, p.18). Er dient te worden vastgesteld dat uw kennis betreffende de nasleep van de problemen van de andere bandleden onbestaande is en dit ondanks het feit dat uw oom A. Th. op de zaak rond de Banda Fanfarra Amor zit (gehoor CGVS, p.17).

Toen u gevraagd werd of de dubbele moord op twee leden van UNITA en de verdwijning van de volledige band van UNITA de pers haalde, gaf u aan dat u het niet weet (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd hoe uw werkgever reageerde op de dubbele moord en de verdwijning van de band, vroeg u zich af welke werkgever bedoeld werd. Toen u erop gewezen werd dat UNITA uw werkgever was en de vraag herhaald werd, ontweek u de vraag door te stellen dat u sinds 22 augustus 2012 met niemand contact meer had en ook niet met UNITA. U gaf aan dat u totaal niet wist hoe UNITA erop reageerde en gaf aan dat u bij uw oom ondergedoken zat. Toen u erop gewezen werd dat u sinds 22 augustus 2012 nog herhaaldelijk contact had met uw oom en uw vrouw, gaf u dit toe, maar u voegde eraan toe dat het geen lange gesprekken waren (gehoor CGVS, p.19).

Van iemand die daadwerkelijk bovenstaande problemen kende, mag men verwachten een betere kennis – en opvolging van die problemen – verwachten. Bovenstaande veelvuldige onwetendheden ondermijnen de geloofwaardigheid van de problemen die u – en uw muziekbond – gekend zouden hebben wegens het geven van een optreden voor UNITA.

Toen u er verder op gewezen werd dat jullie slechts muzikanten waren die niet eens politiek betrokken waren – en het dus er merkwaardig zou zijn dat MPLA de geheime diensten zouden zenden, laat staan dat ze bandleden zouden doden – gaf u aan dat jullie lid waren van MPLA, jullie goede animatoren zijn en ze kwaad waren dat jullie nu UNITA steunden (gehoor CGVS, p.18). Verder gaf u aan dat u vóór 22 augustus 2012 nooit problemen kende in Angola en dat de andere groepsleden ook nooit problemen kenden, waaruit blijkt dat jullie nooit eerder in de negatieve belangstelling stonden van de Angolese autoriteiten (gehoor CGVS, p.18). Dat leden van een muziekbond door de geheime diensten gedood zouden worden omdat ze één optreden gaven voor een legale oppositiepartij, is een buitenproportionele en ongeloofwaardige reactie van de Angolese overheid.

Verder gaf u aan dat u sinds 1992 lid bent van de Banda Fanfarra Amor, dat de band een dertigtal optredens per jaar doet, dat op het internet beelden te zien zijn van de groep die ontvangen wordt door de president van Angola, dat jullie in 2007 op het Afro-basket toernooi speelden en optredens van de Banda Fanfarra Amor op 'Youtube' te zien zijn (gehoor CGVS, p.6-9). Uit bovenstaande blijkt dat de Banda Fanfarra Amor een populaire muziekbond is te Angola. Indien de door u aangehaalde vervolging werkelijk gebeurde mag men veronderstellen dat dit gebeuren veel pers aandacht krijgt en zeker niet ontsnapt aan de aandacht van de vele verkiezingswaarnemers die in Angola waren om na te gaan of de campagne en de stemming correct verlopen. Toen u hierop gewezen werd, gaf u vaag aan dat er geen vrijheid van meningsuiting is in Angola en dat hiervoor in het verleden journalisten werden opgesloten (gehoor CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd of u artikelen had om de gebeurtenissen rond de Banda Fanfarra Amor te staven, ontweek u de vraag door te stellen dat er vele verdwijningen zijn waarover niets gezegd werd (gehoor CGVS, p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de Angolese verkiezingen (dd. 31 augustus 2012) 'free', 'fair', 'transparant' en 'credible' verliepen en dat zich tijdens de verkiezingscampagne geen noemenswaardige incidenten voordeden. Dit maakt een dubbele moord op twee mensen van de directie van de muziekbond van MPLA (die naar UNITA overliep) en de verdwijning van alle leden van de band in volle verkiezingsperiode (met meer dan gewone belangstelling vanwege de media) des te onwaarschijnlijker. Niet alleen blijkt uw kennis betreffende de door u aangehaalde vervolging erg beperkt, er dient te worden vastgesteld dat nergens in de pers of door verkiezingswaarnemers de door u aangehaalde vervolging vermeld wordt, wat geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt. Overigens dient te worden vastgesteld dat u geen enkel objectief element aanbrengt ter ondersteuning van de door u aangehaalde gebeurtenissen en dat bij een zoektocht op internet geen problemen rond de 'Banda Fanfarra Amor' te 'Angola' gevonden werden (zie administratief dossier).

Toen u gevraagd werd of u de gebeurtenissen rond de Banda Fanfarra Amor aangaf bij UNITA, gaf u ontwijkend aan dat u geen contact kon hebben omdat uw oom het verbod. Toen u de vraag opnieuw gesteld werd, gaf u aan dat u uzelf niet was en dat UNITA geen wapens meer heeft (gehoor CGVS, p.16). Van iemand die de spilfiguur is van de band en die contacten heeft met belangrijke kopstukken van UNITA, kan men verwachten dat hij deze personen informeert en de zaak aan het licht brengt. Dat u dit niet deed, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beschreven gebeurtenissen en vrees voor vervolging.

Bovendien verklaarde u dat u nooit enig document in eigen handen had toen u de grenscontroles in de luchthaven te Brussel - Zaventem passeerde, maar dat de smokkelaar het woord voerde en de documenten bijhield (gehoor CGVS, p.13-14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat elke persoon zijn / haar identiteitsdocumenten individueel en persoonlijk moet laten controleren (zie administratief dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitskaart (N° 002138949ZE031) werd hogerop reeds besproken. U legde een aantal foto's voor waarop uzelf te zien bent in de groep Banda Fanfarra Amor en dit tijdens activiteiten van de politieke partij MPLA. Er wordt niet onmiddellijk getwijfeld dat u lid was van een muziekbond die speelde voor de regerende partij MPLA, maar uit niets blijkt dat u overliep naar de partij UNITA, laat staan dat dit de door u aangehaalde consequenties had. Verder legde u twee foto's neer waarop de lijken van L. N. A. en D. M. d. L. te zien zouden zijn. Uit deze foto's is niet af te leiden dat het om de lichamen van L. N. A. en D. M. d. L. zou gaan, laat staan dat ze op de wijze en omwille van de reden die u aanhaalde gedood zouden zijn. De schriftelijke nota's van meester M. brengen geen nieuwe elementen aan buiten diegene die u reeds aanbracht bij uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, artikel 1(A)2 van de Conventie van Geneve van 28 juli 1951 en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.1.1. Daargelaten of verzoeker “vergat” te melden dat de neergelegde identiteitskaart slechts een fotokopie was die hij had geplastificeerd, aangezien het normaal is in Angola om alleen maar een kopie te hebben om te vermijden de originele te verliezen, legt hij nog steeds zijn origineel document niet neer. Evenmin verklaart dit waarom verzoeker zijn paspoort niet neerlegt niettegenstaande hij wel een fotokopie van de pagina met zijn identiteitsgegevens uit zijn paspoort voorlegt. Verzoekers bewering dat de MPLA troepen zijn huis waren binnengevallen en hij daarop zijn paspoort niet meer kon terugvinden (gehoor p. 13) is dan ook niet aannemelijk.

3.1.2. Uit de fotokopie van de pagina van verzoekers paspoort blijkt dat verzoekers beroep “pintor” (schilder) is, wat zijn gehele asielrelaas op fundamentele wijze ondergraaft. Tevens blijkt hieruit dat verzoeker in juni 2012 doelbewust een paspoort heeft aangevraagd, waaruit kan worden afgeleid dat hij op legale wijze wilde reizen of heeft gereisd. Dit ondergraaft verzoekers illegale reisweg en zijn bewering dat hij bij de douanecontrole zijn documenten niet moest presenteren te meer nu dit tevens tegenstrijdig is aan de bij het administratief dossier toegevoegde informatie.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn voorgehouden vervolging door de Angolese autoriteiten geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden met het specifieke profiel van de asielzoeker. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4. Verzoeker dient zelf voldoende concrete en gedetailleerde gegevens aan te dragen waaruit de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas blijkt. In deze stelt de Raad tevens vast dat verzoeker initieel verklaarde dat enkel hijzelf en twee andere bandleden L. A. N. en D. M. D. L. waren ‘overgelopen’ naar de UNITA – in tegenstelling tot de gehele band, zoals verzoeker nadien verklaarde (“Ja, ze wisten het allemaal en ze waren allemaal akkoord”, gehoor p. 8) – en dat zij propaganda maakten voor hen tijdens de verkiezingsstrijd, waarbij hij met geen woord repte over het concert op 21 augustus 2012 (vragenlijst 3.5), wat nochtans beweerdelijk de directe aanleiding zou zijn geweest voor de moord op de twee

bandleden en verzoekers vervolging. Verzoekers relaas is dus niet coherent en lacunair wat de waarachtigheid ervan aantast.

3.4.1. Verzoeker kan niet volhouden dat hij vlucht zonder hiervoor grondige redenen te hebben. Echter kan vastgesteld worden dat verzoeker geen details kan geven over de infiltranten op 21 augustus 2012, over de daders van de moorden op 22 augustus 2012 en over de nasleep van de problemen van de andere bandleden terwijl zijn oom bij de politie de zaak bestudeerde. Verzoeker legt ter terechtzitting een kleurenkopie neer van de identiteitskaart van verzoekers oom A. T. en een ongetekende brief van zijn oom dat verzoeker gezocht wordt voor oppositieactiviteiten, maar waaruit niet kan blijken dat deze door de oom is opgesteld. Hoe dan ook betreft dit slechts een familiegetuigenis van subjectieve aard die de waarachtigheid van de feiten niet kan aantonen. Ten slotte kan uit de bijgevoegde fotokopie van de identiteitskaart van de oom niet blijken dat hij wel degelijk politieagent is aangezien zijn beroep niet werd ingevuld.

3.5. Verzoeker citeert een passage uit *Human Rights Watch* en meent dat verwerende partij de conclusie niet mag trekken dat er een echt onderzoek betreffende de zaak van de verzoeker bestaat. Er zijn dus veel inlichtingen die zijn oom gewoon niet heeft. Bovendien vreesde de oom van verzoeker dat zijn rol in de vlucht van verzoeker zou worden ontdekt en daarom wilde hij niet dat verzoeker contact met UNITA had.

3.5.1. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd, noch dat *in casu* de Angolese autoriteiten hun onderzoek niet naar behoren zouden uitgevoerd hebben. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146), te meer verzoekers oom, *superintendent* bij de politie, die hem steunde en hem hielp ontsnappen, het onderzoek behartigde zodat de Raad geenszins inziet waarom deze niet al zijn mogelijkheden en invloed zou hebben aangewend om verzoeker te informeren en beschermen.

3.6. De essentie van verzoekers bewering betreft uitzonderlijk zware politieke misdrijven met name moord en ontvoering. Verzoeker toont niet aan dat thans in Angola muzikanten omwille van hun concerten voor andere politieke partijen dan de MPLA, dermate vervolgd worden. Evenmin licht verzoeker toe waarom hij niet zelf contact nam met UNITA ook al zou zijn oom dat beweerdelijk verboden hebben. Bovendien kan niet worden ingezien en wordt niet in het minst toegelicht waarom de UNITA deze zwaarwichtige reactie van de MPLA niet in de media aanbracht en of het Angolese politionele en gerechtelijke apparaat zou opgevolgd hebben. Ten slotte kan niet volstaan te stellen dat niet alles in de pers komt, wanneer volgens verzoekers verklaringen twee leden van een bekende muzikale (regerings-)band zijn gedood en 13 leden zijn verdwenen (gehoor p. 4), wat op grote publieke - en dus mediabelangstelling zou onthaald zijn indien dit werkelijk gebeurd was. Bovendien kan verzoeker niet gevolgd worden dat in zoverre de lokale pers hierover niet kon berichten, ook de internationale persberichten of mensenrechtenverslaggeving aan deze gebeurtenissen zouden voorbijgaan. Verzoekers asielrelaas komt volledig verzonnen voor.

3.7. Verzoeker legt ter terechtzitting ook nog een originele *Mandato de Captura* van 5 september 2012 die in fotokopie bij het verzoekschrift was gevoegd.

3.7.1. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Daarenboven zijn documenten slechts een element in de beraadslaging en dienen deze om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Verder kan vastgesteld worden dat dit document eerder in de procedure had kunnen neergelegd worden, dat er geen specifieke beschuldiging werd ingevuld op dit aanhoudingsbevel, dat dit pas op 5 september 2012 werd uitgevaardigd, dat verzoekers naam in het rood wordt geschreven en de rest in blauw is ingevuld,

dat het geen origineel document betreft maar een fotokopie van een aanhoudingsmandaat bewerkt met stempels. Gezien deze anomalieën kan er geen bewijswaarde aan worden gehecht.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK